

noget, som er saa ypperligt, saa maa man dog ikke glemme, at det er slet ikke $3\frac{1}{2}$ pCt. af den Sum, Statsbanerne staa Staten i, men det er $3\frac{1}{2}$ pCt. af den nominelle Sum, hvortil man har nedskrevet det Beløb, som Jernbanerne have kostet Staten, og det Beløb, man saaledes bortkastede og slet ikke regner med til Forrentning, var 80 Mill. Kr. Altsaa, naar man endelig nu vil tale om, at Statsbanerne forrente sig saa godt, bør man dog have det in mente, at Renten bliver betydelig mindre, naar man husker paa, hvad Statsbanerne i Virkeligheden koste Staten. Men det er naturligtvis godt, at der sørges saa godt som muligt for Samfærdselen, og det er jo noget, som ogsaa i den kommende Tid rimeligvis vil lægge meget store Byrder paa Statskassen og kræve meget store Ofre. Vi faa jo nok denne Lov om ny Jernbaner ført igennem; den vil naturligtvis blive ført igennem paa en eller anden Maade, i en eller anden Skikkelse, og den vil medføre stadige og store Udgifter. Og det maa alle vide paa Forhaand, at det langt fra er alle de Baner, der er Tale om at anlægge, som ville blive rentable; de allerfleste af dem ville snarest medføre Underskud og Tab for Statskassen. Men selv om det nu er saaledes, at man for Samfærdselens Skyld og for Udviklingen af Samfærdselsmidlerne maa gøre noget, saa er det dog underligt, at man først i Februar Maaned fra Ministeriet for offentlige Arbejder stiller Forslag om Bevillinger, som ere nødvendige til Udviklingen af Driften paa de bestaaende Baner. Der paatænkes jo at udvide Driften fra 1. Maj, og til det Øjemed forlanger man saa i Februar Maaned en Forøgelse af Udgiften paa over 300,000 Kr. til Materiel; altsaa for knap en Maaned, for 3 Uger siden forlanger man det. Man har endvidere fra Ministeriet for offentlige Arbejder fremsat ikke ganske ubetydelige Krav, som efter min Mening meget vel maatte kunne udsættes, f. Eks. at indrette elektrisk Kraft til Svingning af Limfjordsbroen, hvortil der forlanges 43,000 Kr., Udvidelse af Frederikshavn Havn, hvortil der er Tale om 42,000 Kr., for ikke at tale om at forandre Billetsalgssteder til Holdepladser med en Udgift paa et Sted paa 34,500 Kr., et andet Sted at indrette Sidespor, som koster 17—18,000 Kr. Jeg tror, at hvis man vil se Finansloven nøje efter, er det Spørgsmaal, som nøje fortjener Overvejelse, om alle disse Udgifter nu virkelig ere nødvendige, om de ere tilstrækkeligt overvejede, og om man skal gaa saa vidt, naar man i For-

vejen arbejder med en Finanslov, som lyder paa Underbalance. Det er efter mine Begreber et Bevis paa, hvorledes man er tilbøjelig til selv i det sidste Øjeblik at tage imod Forslag og Begæringer, som man meget godt kunde lade vente til en følgende Tid, og som da i alt Fald ikke kom til at tynges paa det foreliggende Budget.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og altsaa anmode om, at man vil benytte den foreliggende Tid til at overveje, om Finanslovforslaget i den foreliggende Skikkelse ikke trænger til at ses nøje efter.

Madsen-Mygdal: Det Hverv, jeg har her i dette høje Ting som Ordfører for den Gruppe, hvortil jeg hører, og som jeg har haft i en Række af Aar: at fremsætte nogle Bemærkninger ved første Behandling af Finansloven, bliver lettere og lettere for hvert Aar, der gaar. For en Del Aar tilbage var det min Opgave særlig at give et Billede af den finansielle Stilling, og det Billede var ingenlunde lysteligt, for det blev daarligere og daarligere, mørkere og mørkere Aar for Aar. Nu er Stillingen i saa Henseende en anden, nu bliver den finansielle Stilling Aar for Aar stedse gunstigere. Til Trods for de Bemærkninger, vi nys have hørt af den foregaaende Taler, forholder det sig saaledes — som ogsaa den højtærede Finansminister har gjort Rede for, og som jeg senere skal komme tilbage til at omtale nærmere. Dernæst lettes min Opgave meget betydeligt derved, at den højtærede Finansminister hvert Aar fremsætter en saadan finansiell Redegørelse for Stillingen, at jeg kan spare mig Ulejligheden i saa Henseende; der er jo ingen Grund for mig til at gentage, hvad han har sagt, og heller ikke kan det være morsomt for Tinget at høre de samme Betragtninger to Gange. Min Opgave lettes endvidere derved, at den ærede foregaaende Taler, som plejer at føre Ordet for Højre her i denne Sal, Aar efter Aar kommer med de samme Indvendinger, væsentlig de samme. Jeg har Aar efter Aar haft Lejlighed til at svare paa disse Indvendinger, skal Aar efter Aar gentage dem og maa jo ogsaa komme ind paa det samme i Dag, uagtet jeg ganske vist kunde nøjes med at henvise til tidligere Udtalelser.

Vi ere saa vante til hvert Aar at høre Beklagelser over den korte Tid, som Lands-tinget har til sin Raadighed med Hensyn til Finanslovens Behandling. Jeg har Gang